

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Pour être aimé, il faut être vivant

(Pentru a fi iubit, trebuie sa fii viu)

CD 5023 FR

Data: 25 ianuarie 1976

Durata: 56'

Track 1

Așadar, ce-ați vrea să vă spun ? Da. Poate lucruri atât de importante și de filozofice, de abstracte, ...???.....: asta nu există nicăieri. Sau suntem rigizi, așa, anchilozați, adică fosilizați sau, dacă nu, suntem ca bebelușii: fără-ncetare ei zâmbesc, te iau în brațe, se mișcă, surâd, râd, plâng... Așa că avem de ales. Da. Iar eu am ales o atitudine “nici smochină, nici strugure” (= nici cal nici măgar), undeva la mijloc. În același timp sunt serios, mai serios decât serioșii și totodată... oamenii nu știu în ce categorie să mă claseze. Prefer așa. De ce ? Pentru că acest lucru menține suplețea; suplețea, nu numai în planul fizic, ci și în creier. Altfel, cum vă spuneam, ne fosilizăm, ne « întărim », ne solidificăm. Printr-o atitudine mereu rigidă, după câțiva ani și creierul devine rigid, nu mai funcționează cu aceeași suplețe. Atitudinea acționează, influențează. Am să vă spun un lucru, cu consecințe nelimitate: pentru a vă arăta că nici bărbații, nici femeile n-au înțeles asta – drept dovadă există mii și mii, poate milioane de bărbați și de femei, care sunt atât de anchilozați, de înghețați sau de chirciți ; în familiile lor, în căminele lor, ei sunt mereu la fel, neschimbați, fără viață, fără

expresie, mereu aceeași. Cum vor bărbații să mulțumească o femeie timp îndelungat când sunt așa ? Iar femeia, biata de ea, căreia îi place ceea ce este viu, suplețea, agerimea... De aceea îi plac copiii. Copilul este... Un bărbat anchilozat, oh, là, là ! Ea caută pe cineva care este... un prunc. Acesta este motivul pentru care femeia preferă copiii. Ele iubesc ce e viu, ce e expresiv. În timp ce un bărbat care este mereu același, urât (???) cum să trăiești mult timp cu el ? Și de aceea sunt atât de multe femei care merg în altă parte, să caute viața sau vitalitatea sau mai știu eu ce.

Să luăm acum aceeași situație, dar (de data aceasta) cu o femeie care e mereu aceeași, fără nici o viață interioară; totul este înțepenit, ea este mereu la fel, fără expresie, fără viață, nimic subtil, spiritual, divin. E de ajuns să fii cum ești, nu ? O mumie ! Mumificată. Da, da, e de-ajuns pentru un bărbat, ce vreți ?! Dar iată că viața are mai multă căutare decât latura materială, fizică. Dar oamenii n-au înțeles asta. De aceea sunt atâtea divorțuri, atâtea separări, atâtea adultere, atâtea nenorociri: pentru că nu există viață. Să luăm, de exemplu, o fată, o femeie, care este mereu vie. N-o poți înlocui. În fiecare zi este diferită, vie. Cum să te duci la o mumie ? Când am intrat în muzeul din Cairo, erau mumii... mumificate deja ale tuturor marilor faraoni. Oh, là, là ! Și toți cu numele lor – și Ramses, și Thutmes - era într-adevăr ceva (extraordinar) !... Dar sunt alții care sunt aproape mumificați. Ei merg, lucrează, dar sunt fără viață înăuntrul lor, nici o expresie. Roboți. De ce n-au înțeles că vor fi părăsiți, vor fi abandonati ?... Oamenii caută viața, nu corpul fizic, ci viața. Dar vedeți că există mulți care n-au înțeles acest lucru. Iar aceasta lipsă de cunoaștere (???) costă foarte, foarte scump. Tragedii. Dacă ați fi vii, niciodată nu ați fi părăsiți. Viața e ceva ce nu se poate înlocui. Vor fi întotdeauna oameni în jurul vostru, pentru că viața fascinează. Trebuie să înțelegeți acest lucru, dragi frați și surori, pentru că dacă nu reușiți să-l înțelegeți, vă costă foarte scump, în viață. Și mulți se împotmolesc.

Eu am mers chiar mai departe, mult mai departe, v-am explicat multe alte lucruri. În sfârșit, vi le-am spus, dar am să le repet, pentru că frățiorul (de-acolo)

nu le-a auzit.

De pildă, mă văd cu un frate, un băiat care iubește o fată tânără și drăguță. Îl întreb: «De ce o iubești ? Ce iubești la fata asta ?» «O, picioarele, pieptul, părul.» «Aha - spun eu. Săracul. Nu înțelege nimic, ca să vezi. E un idiot.» Asta mi-o spun mie, el nu știe ce gândesc. După un timp, îl întâlnesc din nou și îl întreb: «Ei, ce mai face fata aceea frumoasă ?» «A, nu, nu, nu... M-am despărțit de ea, am lăsta-o ! » «Ia te uită, ia te uită ! – zic eu. Și-a schimbat picioarele ? Pieptul ?» «A, nu !» «Păi atunci de ce n-o mai iubești, dacă...??? Are aceleași picioare, același piept, același păr. Aaa – zic eu - nu știai ce iubești la fata aceea ! Ești prost. Iubeai altceva, dar credeai că este asta.» Iată încă un lucru de care oamenii nu sunt conștienți. Femeia (zice): «(Îmi place) Mustața lui !» După aceea, el are aceeași mustață, dar ea l-a părăsit ! Cât de ignoranți sunt bărbații și femeile, e de neînchipuit. I-am zis: «Ceea ce iubeai tu era viața; viața este emanația lui, magnetismul, ceva subtil care iese...» Acum ea s-a schimbat sau tu te-ai schimbat, nu mai ești același... Nu de picioare depinde. «O, ce-mi revelezi... revelați !» - spune el. Nu îndrăznește să mă tutuiască ! Dar eu îi spun: «Cât ești de prost !» Viața, viața, căutăm viața.

Și iată încă un exemplu și mai uluitor: o femeie care își iubea extraordinar bărbatul, neînchipuit de mult, iar el moare. Ea zice: «Îngropați-l.» De ce nu-l mai iubește ? El este același : aceleași mustăți, aceleași picioare, chiar cu pantofi cu tot - tot, tot, tot. Ea iubea viața, iar viața nu mai e, așa că... Deci vedeți ? Argumentele mele sunt formidabile. Argumente ca niște măciuci. De ce sunt oamenii atât de neștiutori și proști ? Hai, puneți-vă această întrebare ! Nici măcar nu știu ce iubesc. Ei lasă viața de-o parte și vor să țină pe cineva lângă ei cu cadavre. Ei bine, nu ! Un cadavru nu poate reține pe nimeni. Viața. Dar cum nu știu în ce fel să trăiască și ce este această viață și care sunt gradele vieții, ei sunt nefericiți. Acum trebuie să învățați cum să dobândiți această viață. Și atunci nimeni nu vă va mai părăsi, nu vă va lăsa, nu vă va abandona. Veți fi iubiți veșnic. Și în acel moment veți putea înfăptui binele. Dacă am întors spatele

invizibilului iar ce e vizibil – banii și mașinile – chiar (cu ele și) cu tot felul de lucruri, ești totuși părăsit. Ca acel arhimiliardar, care îi dădea totul soției lui: piscine și palate... Iar ea a fugit cu șoferul.

TRACK 2

Pentru că șoferul îi dădea ceva ce acel biet nefericit nu-i putea da. Înțelege ceva, dacă poți !

Ei da, suntem în școala cea adevărată, Școala inițiativă; ea ne revelează cu exactitate ceea ce este cel mai bun, cel mai veridic. Iar oamenii se plimbă nu se știe pe unde și nu vor să primească marile adevăruri. Da, nu vor. Mereu se înșală, trăiesc în iluzii, în tristețe, în nenorociri. Când ești în adevăr nu trebuie să fii așa. Iar eu am criteriile pe care voi nu le cunoașteți. Nu-mi cunoașteți criteriile. Când văd pe cineva, îi pot spune dacă este în adevăr sau nu - în timp ce el spune: «Eu sunt în adevăr !» și vă arată Biblia. A citit câteva pasaje și l-a găsit pe Dumnezeu. Eu îl privesc și văd că este fără forță, bolnăvicios... Cum se face că l-a găsit pe Dumnezeu și Dumnezeu e slab și El, la fel de slab ca și ceilalți. Și îi spun: «Nu, prietene. Încă nu l-ai găsit pe Dumnezeu ?» Iată cum raționează oamenii. Pentru că dacă ai găsit adevărul, totul trebuie să fie complet diferit și asta tot timpul, nu numai o zi, iar a doua zi ești ferfeniță. Fără încetare trebuie să fiți în lumină, în forță, în bucurie, în fericire, în splendoare. Și toți idioții pot gândi că nu sunteți în adevăr, dar Cerul găsește că sunteți în adevăr. Nu în cuvinte, nu în cărți: «A, l-am găsit pe Dumnezu, sunt în adevăr !», iar el este într-o stare jalnică, zi de zi. Dacă ar fi doar câteva minute, aș înțelege. Vedeți, așadar, dragi frați și surori, (care sunt) criteriile; oamenii nu le au încă pe cele adevărate. Puteți fi înșelați, și încă cum ! Toată lumea vă poate înșela. Dar pe un Inițiat nu-l poți înșela. Pentru a fi în adevăr... adevărul dă rezultate formidabile.

Asta nu înseamnă că cel care a găsit adevărul sau care trăiește în adevăr nu va avea niciodată nici o neplăcere, nici un rău sau diverse alte lucruri... Întotdeauna, atâta timp cât ești pe Pământ, va fi ploaie, va bate piatră, vor fi

insecte, muște, căldura, frigul... Dar numai în exterior. Interior, ești mereu în Paradis, în Împărăția lui Dumnezeu. Chiar și marii Inițiați, marii Maeștri nu sunt complet la adăpost, în exterior. Priviți ce-au făcut cu ei. Dar interior, cei care erau cu adevărat (în adevăr) nimic nu-i putea schimba, tulbura, demola... nimic. Vă spuneam că până și celor mai mari spirite reîncarnate pe Pământ li s-au întâmplat lucruri triste, nefericite... cu diferența că ei nu rămân veșnic în aceste lucruri. În foarte puțin timp ei le schimbă, le transformă, le înlocuiesc și din nou planează, sunt deasupra a tot. Asta e diferența.

Vedeți, acum e limpede, e clar.

În ceea ce privește această viață, nu sunt mulți cei care s-au oprit asupra ei. Oamenii sunt înțepeniți (în forme), cristalizați... și cred că vor fi iubiți veșnic. Avem nevoie de această viață, o viață mereu nouă, care curge, curge. Altfel, ai mereu același chip, fără lumină, fără iubire, fără expresie... Cum să iubești așa ceva ? E imposibil. Ei bine, oamenii cred că asta e de ajuns, pentru a ține lângă tine un bărbat sau o femeie. (După ei), e de-ajuns să-i dai bani, să-i dai haine, hrană, iar chipul... Nu, nu, nu ! O să vă părăsească pentru cineva care n-are nimic, nimic, doar un chip – dar ce chip ! – și va pleca cu el. Doar un chip. Ea va lăsa și palate, și mașini, și bijuterii, tot, pentru un chip, o nutriță ! Pentru că acea nutriță este vie, expresivă. Vedeți cât este de adevărat ? Viața o dovedește. «Dar, veți spune, cunosc oameni care rămân lângă acele cadavre.» A, da, asta da, am văzut cadavre care stăteau lângă alte cadavre. Și într-adevăr, nu se mișcau. Nu e o dovadă că era viu. Și celălalt era cadaveric. Cine se aseamănă se-adună. Cadavrul trage la cadavru. Amândoi se suportă. Ah, da, da, da. Și chiar manifestă virtuți creștine. Da, da, virtuți creștine - suportându-se, menajându-se... Vedeți cum înțeleg eu lucrurile ?

Vedeți că totul se explică, totul se explică altfel, vedeți ? Chiar lucrurile cele mai mărunte, pe care nici nu le bănuim, se explică. Și de ce vrea femeia un bebeluș ? Nu știți. «O, e clipa, e natura !» Și de ce preferă ea chiar să-și părăsească bărbatul, pe tatăl copilului și să rămână cu bebelușul ? De ce ? Pentru

că bebelușul îi umple existența, ea are nevoie să se ocupe de ceva, să facă ceva, să-l învețe, să-l spele, să-l hrănească. Deci, din această nevoie. Pentru că el este viu. Veți spune: «Dar nu este adevărat, priviți, copiilor le plac păpușile, care nu au viață.» Da, dar în capul bebelușului, păpușa este vie. El crede că e vie. Dacă ar crede că este fără viață, ar arunca-o. Și de altfel când mai crește puțin, își dă seama de acest lucru și nu se mai ocupă de păpuși. Și se ocupă de o altă păpușă, care este vie. Mereu păpuși ! Și de altfel o spune: «A, nu, păpușică !», spune el. O spune. Așadar, toată lumea este într-o “păpușeală”. Nu mai putem ieși din această “păpușeală”. (*Maestrul inventează cuvântul “pouponnerie”, care trimite și la “poupée”= păpușă și la “poupon”= prunc, cele două cuvinte având, de fapt, aceeași rădăcină. - n.t.*). Oamenii nu cer decât păpuși. «Păpușica mea frumoasă !», spun ei. «Păpușica mea !» Ce mai așteptați, de fapt ? Mă întreb ce așteptați ? Umoristică, asta așteptați, nu-i așa ?

Iată deci lucruri explicate în alt fel, în lumina Învățămintului, și totul devine atât de diferit, un punct de vedere, un miroglete ???, o viziune asupra lumii pe care vi le aduc și care sunt cu totul noi. Ați observat, nu-i așa ? Și de ce nu adoptați acest punct de vedere ? Să vedeți lucrurile exact din acest punct de vedere ? Veți vedea atunci că totul se va limpezi, totul va deveni mai ușor... Dar voi rămâneți cu punctele voastre de vedere, pe care le-ați moștenit... Iar pe-al meu nu-l aplicați. Veți spune: «Dar este atât de mic, încât nu-l putem percepe, este invizibil !» Știu asta: știu că un punct nu are dimensiuni. Dar este un simbol. Să vii și să privești lucrurile dintr-un punct de vedere absolut diferit. Și care este acest punct de vedere ? V-am ținut o conferință despre punctele de vedere și v-am explicat că există două puncte de vedere: unul care se numește geocentric

TRACK 3

și un altul, heliocentric. Și că dacă rămânem în punctul geocentric, vedem totul eronat. Cum se prezintă lucrurile ? Soarele răsare și apune, stelele și toate

celelalte. Iar pământul nu se mișcă. Și timp de mii de ani, oamenii au gândit în felul acesta. Ei nu vedeau lucrurile decât din punctul de vedere geocentric, “terestru”. Dar iată că Inițiații ne-au adus un punct de vedere heliocentric, adică să urcăm foarte, foarte sus și să privim de sus și vom vedea că vom descoperi contrariul: Pământul este cel care se învârtește (în jurul Soarelui). Iată adevărul. Și oare când vă veți hotărî să adoptați punctul meu de vedere, heliocentric ? Nu se știe când. Voi îndrăgiți, îmbrățișați, păstrați punctul vostru de vedere, îl apărați într-atât, încât nu se poate face nimic pentru a vă scoate din punctul vostru de vedere, iar el vă va înșela veșnic. Veți vedea lucrurile exact așa cum nu sunt în realitate. În timp ce punctul meu de vedere, oho... De câte ori v-am arătat că datorită acestui punct de vedere, găsesc realitatea, și cu toate acestea nu-l adoptați. De mii de ori v-am dovedit, de mii de ori, că punctul meu de vedere descoperă și află exact cum sunt lucrurile, iar voi nu-l adoptați. Atât sunteți de îndrăgostiți de punctul vostru de vedere. El o să vă înșele veșnic, asta pot să v-o spun: în privința bărbaților, în privința femeilor, în privința meseriei, a vieții sociale, a treburilor politice, în toate privințele vă veți înșela toată viața, dacă nu adoptați punctul meu de vedere. Și de altfel o să verificați acest lucru. Atâta timp cât sunteți în Învățământ, grăbiți-vă ! Și chiar întrebați-mă cum puteți să-l primiți și să reușiți... Iar eu, priviți: de când mă știu, de la 4, 5, 6 ani, 7 ani, am căutat acest punct de vedere. Veți spune: «În ce fel ?» Mă urcam în vârful copacilor pentru a privi de acolo cum sunt lucrurile. Și cine m-a împins să fac asta ? Și în felul acesta am găsit acest punct (de vedere) solar și atunci privesc de acolo, iar lucrurile sunt complet diferite. Pot să vă dau și alte imagini, ca să fie și mai limpede. Vă pot da.

De pildă, cu ochelarii, cu ochelarii... Luați ochelari colorați. Fiecare ochelar vă va împiedica să vedeți una din culori; e nevoie de ochelari transparentți, pentru a vedea toate culorile naturii. Și cum oamenii au ochelari diferiți, diferiți, diferiți, diferit colorați, mai ales ochelari foarte întunecați, negri, atunci ei văd totul doar în negru; nu există frumusețe, nu există splendoare, nu există culori.

Iar dacă le dau ochelarii mei, care sunt transparentți, vor fi încântați să vadă că există atâtea lucruri drăguțe în natură. Cam acestea sunt punctele de vedere, niște puncte de vedere. Un punct de vedere care vă face să vedeți exact... Se pot da imagini, tot felul de imagini, care vă fac să vă întoarceți la același lucru. Întotdeauna e veridic ceea ce vă spun, vedeți ? Fie că e vorba de ochelari colorați sau că e vorba de un punct heliocentric, întotdeauna este adevărat.

Și acum, pentru a vă arăta că există două puncte de vedere – de fapt sunt mult mai multe, dar pentru a simplifica lucrurile, mă rezum la două puncte de vedere... (Dar în realitate sunt multe puncte de vedere.)

Să luăm, de pildă, oamenii obișnuiți. Când ei primesc lume, care este punctul lor de vedere ? Mai întâi aspectul exterior: cum sunt îmbrăcați, ce bijuterii poartă, ce titluri au și câți bani în bancă; și în funcție de haine, de bijuterii, vă apreciază sau vă resping. Iată un punct de vedere. Ei bine, acesta este punctul de vedere cel mai răspândit. Toată lumea nu vede decât asta. Cum nu sunt clarvăzători – adică nu sunt învățați, nu sunt Inițiați - nu au acest punct de vedere spiritual, nu văd ce este în interiorul fiecărei ființe. În timp ce un Inițiat nu se oprește numai la aspectul exterior – că (un om) este îmbrăcat așa sau altminteri; el privește viața lui interioară, viața lui psihică, cum este înlăuntru și ce vede atunci: toate combinațiile, toate lucrurile necinstite, nerușinate. Nu prea vă vede hainele. Iată puncte de vedere ! Vedeți ? Și pot să vă mai dau alte și alte imagini, și veți vedea că există mereu două puncte de vedere. Iar oamenii folosesc acest punct de vedere fără să-și dea seama. Și de ce au oamenii un punct de vedere foarte « terestru » și exterior, superficial, la periferie, în loc să pătrundă în ființa umană și să vadă acolo ce se află. Și vom vedea că unii nu sunt nici bine îmbrăcați, nici nu au cine știe ce casă, dar în interiorul lor este atâta frumusețe, o lumină, o bogăție ? Cine vede asta ? Cei care au punctul de vedere spiritual. Din nou, vedeți, două puncte de vedere. Vedeți cât este de adevărat ? Iar acum, de ce nu văd celălalt punct ? Pentru că așa au fost învățați, așa au fost educați. Li s-a încredințat doar acest punct de vedere « terestru », ochelari. Iar ceilalți ? A, ei au

fost educați altfel, să aprofundeze, să pătrundă, să caute, să aprecieze, să aprofundeze, și atunci ei descoperă lucruri invizibile, de o valoare (excepțională). Iată așadar. Dacă urmați suficient timp (acest Învățământ) veți fi obligați să aveți acest punct de vedere, care vă va revela lucruri pe care ceilalți nu le vor cunoaște niciodată. De ce ? Pentru că îi oprește punctul lor de vedere. Punctul lor de vedere le interzice să meargă să vadă și să descopere anumite lucruri, care sunt invizibile. În timp ce punctul meu de vedere vă va permite să mergeți foarte departe. Să nu uitați asta. Dacă vă agățați de tot ceea ce vi s-a dat, de tot ce ați fost învățați și nu acceptați nimic altceva, veți vedea, într-o zi, veți vedea ce renghiuri o să vă joace acest punct de vedere. Vai, vai, vai ! Și vedem asta fără încetare. Alaltăieri, o femeie - o soră - îmi spunea: «Dacă ați ști ce nenorociri, ce tristețe...» Soțul ei o bătea. Atunci am vrut s-o întreb: «De ce din 4 miliarde, l-ați ales tocmai pe cel care trebuie să vă bată ? » Ea nu și-a pus niciodată problema că există două puncte de vedere. Și cum ea avea acel punct de vedere material, fizic, exterior, ea... Și iată, priviți suferințele, (care decurg) din punctul ei de vedere.

TRACK 4

Ea n-a văzut că e un monstru, fiindcă era bine îmbrăcat, cu situație bună. Acest punct de vedere aduce mari tragedii, dar oamenii continuă să vadă aceste tragedii și să se cramponeze de acest punct de vedere stupid. Iar când le dai alt punct de vedere, nu, nu, nu. ??? Vedeți ? Vă pot da dovezi și iar dovezi, dovezi că ceea ce vă spun este adevărat. Dovezile, iată, sunt aici. Sunt milioane de dovezi. De ce (i s-a întâmplat ceea ce i s-a întâmplat) ? Pentru că punctul ei de vedere era prea “terestru”. S-a oprit doar asupra sfaturilor portăresei. Atunci ??? Iar punctul meu de vedere, oamenii nu-l acceptă. N-au încredere, pentru că toată lumea are celălalt punct (de vedere) și urmează cantitatea, gloata. Iar eu am urmat întotdeauna minoritatea. Niciodată majoritatea, niciodată. Întotdeauna am considerat majoritatea ca ceva pe de lături (cu drumul), care aduce toate

nenorocirile, toate aberațiile. Iar minoritatea, adică pe acei foarte, foarte puțini oameni care sunt “în vârf”, care cunosc lucrurile, întotdeauna i-am crezut, i-am urmat și i-am iubit. Pe ceilalți nu-i urmez. (???) Dar vreau să-i ajut pe ceilalți. Nu vreau niciodată să fiu călăuzit de majoritate ci călăuzit de minoritate; dar iubirea mea, afecțiunea mea, o voi da majorității. Dar niciodată nu mă voi lăsa ghidat de ea. Trebuie s-o ajut, trebuie s-o susțin, trebuie s-o încălzesc, dar niciodată să n-o iau drept ghid. Vedeți, în această filozofie, nu respingem mulțimea. Ne ocupăm de ea, o ajutăm – în timp ce există mulți alți mistici, religioși sau spiritualiști care lasă omenirea baltă, părăsesc omenirea, vor să meargă singuri să-l găsească pe Dumnezeu. Ei bine, nu. Mie nu-mi place această filozofie. Vedeți ? Iată cum am rezolvat problema. Și câți oameni nu vor găsi asta, nu vor găsit această soluție ? Iar eu am găsit-o: să fii ghidat, călăuzit de minoritate și să ajuți, să ??? majoritatea. Și să nu răstorni lucrurile. Și sunt câțiva care iubesc minoritatea, dar nu fac nimic pentru majoritate. Iar majoritatea putrezesc, părăsiți, fără (ajutor). Țț...

Așadar, dragi frați și surori, când veți înțelege că e cineva, un om care se află în adevăr ? Și să-l urmați. A, nu, nu, nu ! Majoritatea, trebuie urmată majoritatea, pentru că e mai mare, mai ???? Și atunci a găsit adevărul. Biata majoritate, a găsit adevărul. Și voi urmați majoritatea, vă e frică să urmați minoritatea, (adică) exact pe cei care știu, care s-au eliberat, care au ieșit. A, nu, nu, nu ! Nu, ei se înșeală ! Acea biată majoritate este în adevăr ! Ca să vezi ! Iată care este raționamentul oamenilor stupizi. Și dacă vă analizați, veți vedea că 9 zecimi, chiar printre voi, raționează în felul acesta: ei urmează (majoritatea) pentru că toată lumea... (Toată lumea) nu se poate înșela. Ce zice zurluiul de colo ? ...Și iată că ei au găsit realitatea. Și majoritatea ? Nu se știe câte secole o să-i mai trebuiască încă pentru a găsi (adevărul). Și acum, ca să vă dau un exemplu frapant, vă spuneam: când soarele - care este simbolul luminii, al adevărului, al iubirii - răsare, care sunt locurile cele dintâi luminate ? Văile, prăpăstiile sau vârfurile munților înalți ? Nici la asta nu s-au uitat oamenii. Am

zis: da, cei care sunt în vârful sunt primii care văd, iar apoi, apoi, apoi, mulțimea va fi luminată. Mai întâi Inițiații, care sunt în vârful, ei sunt cei care văd adevărul primii. Și numai după aceea, după aceea, după aceea (ceilalți), nu se știe când. Și nici asta n-au văzut oamenii. Ei cred că mulțimea este cea care este luminată prima și abia apoi, acei bieți Inițiați, care au sacrificat tot... ei se înșeală. Vedeți raționamentul acelor idioți ? Și toți raționează așa. Bine, bine, bine – am zis. Hai, dați-i drumul, n-am nimic împotriva, mergeți și verificați. Dovezile există. Dar cine le acceptă, cine le crede ? Pentru orice subiect, pentru orice problemă, în orice privință, vi se va spune exact realitatea, adevărul, dar pentru a vedea limpede, trebuie să fii totuși foarte evoluat. Pentru că chiar spunând adevărul cuiva, dacă este atât de abrutizat, nu va înțelege absolut nimic. Chiar dacă îi spui adevărul. Trebuie ca și el... Dacă și el este evoluat, atunci (își dă seama că) lucrul e veridic. Vedeți, de 38 de ani, câte adevăruri v-am dezvăluit - magice, astrologice, kabbalistice, chimice – este extraordinar ! Și unde sunt rezultatele ? Ar fi trebuit să fie rezultate fantastice, la frați și surori. Sunt prea puțini cei care au reușit, pentru că au fost capabili să asimileze, să digere, să înțeleagă aceste mari adevăruri. Deci sunt două lucruri: adevărul este minunat, desigur. Dar spuneți adevăruri în fața unor animale: care va fi rezultatul ? Uite: dați o piatră prețioasă unei găini. O găină, nu... Imaginațiile rele, iată unde sunt ! Eu sunt inocent, nevinovat... Eu le vorbesc de găini ! Și ei, la ce se gândesc ! Când spui găină, înțelegeți... Deci, dați un diamant (unei găini). Ea ar putea trăi toată viața din el. Dacă ar fi un bob de mei ! (Dar așa,) îl dă la o parte, pentru că e o găină. Ei da, dragi frați și surori, iată lucruri foarte importante. Deși râdem și glumim... mereu, făcând așa, când sunt în fața voastră, pentru mine, latura serioasă este mereu aceeași în anecdote, în glume... Iată un lucru pe care toată lumea îl știe, dar nimeni n-a observat... care sunt primele locuri de pe pământ care vor vedea prima rază de soare ? Vârfulurile. Și vârfulurile sunt Inițiații, pentru că ei trăiesc mereu foarte sus, foarte sus; iar ceilalți sunt împotmoliți, înfundați și chiar în prăpăstii. Sunt mulți care se află în prăpăstii. Ei locuiesc acolo. Și le place.

Atunci soarele îi va lumina, dar când va fi la zenit, la prânz. Și pentru a ajunge până la prânz... Veți spune: «Doar în 6 ore; e de-ajuns.» Nu, nu, nu ! Trebuie mii de ani pentru ca soarele să ajungă la zenit. Pentru că acolo sunt alte măsuri, alte calcule. Soarele va fi la zenit, într-o zi, pentru a-i lumina chiar și pe cei care sunt în prăpăstii, dar nu se va întâmpla peste 6 ore, peste 12 ore. Dar se va întâmpla. Acestea sunt lucruri astronomice.

TRACK 5

Perioade astronomice. Zilele lui Brahma. Dar vom vorbi într-o zi despre ele. Zilele lui Brahma. Ei da, câte miliarde de ani are o zi a lui Brahma ? Dar să lăsăm asta. Am început cu ceea ce iubim: viața. Bun. Să vedem acum latura practică. Pentru a fi mereu apreciat, iubit, răsfățat, stimat, trebuie să fii viu. Iar pentru a fi viu, trebuie să te apropii de viață. Și sub ce formă se prezintă această viață ? A, în Învățământ, acest lucru este explicat. Ce însuflețește, ce înfrumusețează, ce iluminează și ce întunecă, ce mortifică... este o întreagă știință asupra căreia v-am făcut nenumărate revelații. Și cei care n-au înțeles, merg către moarte, iar cei care au înțeles... din ce în ce mai mult viața țâșnește prin chipul lor, prin ochii lor. Viața. Dacă tot nu e limpede, trebuie să revedeți cărțile, să o luați din nou de la primul volum și veți înțelege ce înseamnă viața, izvorul care curge. Și avem un interes, pentru că apoi totul se aranjază, când viața curge. Ei da, (atunci) este iarbă, sunt flori, sunt arbuști, sunt insecte, sunt păsări, sunt copaci, sunt oameni care vin, o întreagă cultură, o civilizație, orașe, pentru că este apă. Exterior, toată lumea știe asta – interior oamenii nu știu nimic. Întrucât au suprimat acest izvor, nu mai au apă și atunci celelalte lucruri pleacă și ele. Și ce sunt aceste plante, aceste păsări sau acești copaci ? Eu explic toate acestea, în interior este o întreagă cultură, o civilizație care vă poate părăsi dacă nu mai aveți această apă, această viață, această iubire. Și este la fel de adevărat ca toate celelalte. Nimic. Dragi frați și surori, ce (adevăruri) primiți astăzi ! Vă dați seama de valoarea a ceea ce primiți ? Și ce viitor puteți avea cu

ele !... Dar dacă le veți lăsa prin dulapuri, pentru alte lucruri – plăceri, distracții, stupizenii – s-a isprăvit, v-ați ratat viitorul ! Cu toate că vi s-au dat mijloace, posibilități, sunt alte lucruri, undeva, care vă atrag atenția și s-a isprăvit cu viitorul vostru !

Dar, credeți-mă că atenția voastră mă impresionează foarte mult. Simt că și pentru voi aceste lucruri devin ceva serios, profund, important și că sunteți hotărâți cu adevărat să răscoliți tot pământul și tot cerul pentru a vă realiza planurile, care sunt extraordinare. E un lucru minunat. Da. Și să nu credeți că eu nu cunosc puțin viața, condițiile pe care le aveți în viață și situația voastră. Le cunosc, știu că chiar într-o ambianță ca aceasta, chiar cu explicații ca acestea, poate chiar în extaze, când mergi din nou afară, să înfrunți realitatea planului fizic, ostilitatea oamenilor neînțelegători și greutatea cu aprovizionarea, evident, toată această căldură, toată această lumină, toate aceste particule pe care le-am adunat din Cer, se erodează, slăbesc. Dar dacă ești conștient, dacă ești hotărât, deși te întorci, deși frecvențezi oameni și ceva se pierde, scade în intenitate, o iei din nou de la capăt, iar și iar, în fiecare zi, la sfârșit, aceleași greutăți, aceleași inconveniente, aceleași ostilități nu mai acționează ca înainte. Ești invulnerabil, ești puternic, oh, là, là ! ocrotit, planezi... Așa că, vedeți, sunt puțin idealist, dar sunt și realist. Știu exact în ce condiții trăiți. Mă pun în situația voastră. Vă înțeleg ca nimeni altul : greutățile voastre, nevoile voastre, le înțeleg. Dar tocmai pentru a vă putea ajuta să depășiți toate obstacolele, să suportați tot, în loc să lăsați toate penele, lăsați doar una mică, așa, în trecut. Dar nu toate penele. De ce vă revelez mereu alte și alte lucruri ? Ca într-o zi să deveniți atât de conștienți, atât de luminați, atât de puternici, încât nimic din toate acestea nu mai acționează asupra voastră. Cum mai sunt surori sau frați care erau într-o stare atât de bună, încât mergeau înainte, își iubeau întreaga familie, făceau sacrificii, era minunat ! Dar iată că pot interveni mici neînțelegeri cu alte surori, cu alte persoane: nu este un motiv să te prăbușești, să fii trist și nefericit și să deranjezi întreaga familie. Atunci la ce servește Învățământul ? Se poate întâmpla,

desigur ! Dar Învățământul vă revelează faptul că există două naturi : personalitatea și individualitatea. Dacă vă bizuiți prea mult pe personalitate, vor fi desigur ocazii ca ea să fie mereu atinsă, mereu lezată și atunci s-a isprăvit ! Învățământul nu servește la nimic. Dar știind că este așa, individualitatea este prezentă, capabilă să remedieze, să neutralizeze senzațiile personalității, care e vexată. Din această cauza Învățământul poate fi de un enorm folos. Ca să aștepți acum ca niciodată să nu se întâmple nimic negativ, v-o spun dinainte, niciodată nu va fi așa ! Mereu vor exista neînțelegeri, lucruri... ploaie, insecte, șerpi, tântari. Să nu vă închipuiți că toate acestea vor dispărea ca să vă facă vouă pe plac, ca să fiți veșnic în fericire, în bucurie. Nu ! Aceste lucruri vor continua. Dar ceva va fi diferit : voi, voi nu veți mai fi atât de vulnerabili, atât de slabi, atât de nefericiți ca înainte. Asta e diferența ! N-am lucrat niciodată pentru a înlătura frigul și zăpada și ploaia, niciodată ! Ele trebuie să fie acolo, la locul lor, ele își au rostul lor. În interior trebuie să fim fericiți ! În loc să lucrăm pentru a face să nu mai fie iarnă – ceea ce este imposibil, nici cei mai mari Magi nu vor reuși ! – este altceva (de făcut): să pregătești diverse lucruri, îmbrăcăminte, lemne, hrană, iar când vine frigul, supraviețuiești. Iată ce se poate face. (Dacă nu) Înseamnă că n-ați înțeles nimic din Învățământ. Odată intrat în Învățământ, gata ! Nimeni nu vă va lua niciodată la trei păzește, niciodată n-o să vă supere nimeni și poate și mai bine de-atât ! Înseamnă că n-au înțeles nimic; ei cred că viața lor va fi la adăpost, pentru totdeauna. Nici cei mai mari Maeștri n-au reușit asta, să se pună complet la adăpost. Au reușit în interior ! Vedeți că sunt lucruri care încă n-au fost înțelese ! Oh, là, là! Când aflu asemenea lucruri... Păi atunci munca mea este inutilă. Înseamnă că nu reușesc să-mi ajut frații și surorile, pentru că personalitatea este cea mai puternică. Nu trebuie s-o ascuți într-atât, s-o încurajezi într-atât, să vă urcați în mașina ei, atâta tot ! A, nu, nu, nu ! Numai ea există ! Bine, atunci, ascultați-mă. Am să vă mai spun un lucru: pentru a cunoaște inteligența cuiva, dacă este inteligent sau nu, puteți cântări. Dacă este otrăvit, dacă este trist, nefericit și menține aceste stări, înseamnă că nu este

inteligent. Pentru că dacă ar fi inteligent, pentru nimic în lume n-ar trebui să-și strice sănătatea sau bucuria. Oh, là, là! Ar face tot pentru a rămâne mereu în dilatare, în bucurie, în sănătate. Altfel, își pierde sănătatea, ca să facă pe placul cui ? O, cât pot fi de proști oamenii aceia ! Pentru că au fost lezați... Dar oare celălalt, cel care i-a vexat, este martirizat, masacrat ? Nu ! El jubilează, mănâncă, bea... Iar acea persoană proastă, stupidă, ea este cea care se otrăvește. Deci este un lucru prostesc să nutrești asemenea sentimente, iar cealaltă persoană, nimic n-o atinge. Dacă am putea-o masacra cu tristețea noastră, înțeleg ! Bun. Dar ceilalți se bucură, se cinstesc cu un pahar, iar eu mă necăjesc. E idiot ! Ei bine, cel care n-a înțeles asta nu este inteligent. Priviți măsurile mele, criteriile mele. E fantastic. Eu sunt încântat de criteriile mele, iar ceilalți nici nu sunt încântați. Ca să vezi ! Eu sunt dilatat să fac explozie, țineți-mă ! Iar ei sunt nemișcați. Ce lume ! “Ce lume !” – zic francezii. Nu-i așa ? Nu zic așa ? « Ce lume ! ». Fără să știe ce e lumea, spun asta. « Ah, ce lume ! » Iar apoi nu cred în existența lumilor. Vedeți, dragi frați și surori ? Sunt lucruri pasionante. Iată deci, dacă mă ascultați, chiar și astăzi, veți scăpa de multe lucruri care v-au fost spuse, de calomniile... Să vă prăbușiți, să vă otrăviți, să vă anchilozați, să vă urâțiți pentru a face pe placul cui ? Dar oamenii fac asta, fără încetare, iar apoi sunt considerați inteligenți. Este cea mai mare prostie ! Lăsați lucrurile în pace, nu vă mai gândiți la ele ! Și atunci aveți de câștigat. Iar apoi, când persoana care v-a supărat, v-a calomniat, vă întâlnește, într-o zi, oh, este uimită de splendoarea voastră, de strălucirea voastră, și cum ea n-a făcut nimic pentru a străluci – cu calomniile nu poți străluci – își dă seama că ați depășit-o, că-i sunteți superior și vine să se scuze, vine să repare prostiile. Numai că trebuie să vă întâlnească. Și cum poate să vă întâlnească dacă sunteți închis într-un ??? Și plângeți, plângeți ? Nu știe unde sunteți pentru a vă găsi. Vedeți, nu-i prea grozav să fiți într-o asemenea stare. Iată cum vă sunt prezentate lucrurile. Așa că întoarceți-vă acasă dilatați, într-o lumină (extraordinară) ! Și dacă într-o zi vor fi din ce în ce mai mulți frați ca voi, s-a zis cu lumea ! Da, s-a zis ! Va fi atât de schimbată, de

transformată... “S-a zis”, adică... se va schimba ! Expresia “s-a zis” nu este întotdeauna peiorativă. “S-a zis” înseamnă să pierzi un lucru pentru a câștiga altul. Am nevoie de lucrători ! Am nevoie de lucrători ! Din cei adevărați, care se ocupă de Lumină, de Iubire, de Înțelepciune, de Adevăr ! Și cu ce se ocupă ei deocamdată ? Oh, là, là, là, là !

Așadar, o după-amiază frumoasă !